

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
În străinătate	300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

3/15 Maiu

Au trecut seci de ani de atunci. Înainte de 3/15 Maiu 1848, elevii școalelor din Bla j s'au revărsat peste câmpiile Ardealului și s'au făcut solii marilor conducători de atunci ai neamului oropsit, Simion Bărnuțiu, Timoteiu Cipariu, Aron Pumnul ș.a., chemând pe toți „cei de-un sânge și de o lege” să se înșirue în lupta pentru binele neamului.

Prin satele de prin șesuri și prin cele pierdute în adâncuri de văd, a răsunat chemarea neamului pornită din Bla j delă îmbinarea Târnavelor.

Și chemarea a fost ascultată. Au pornit Românii, mii de mii, cu merindea'n traistă și cu nădejdi în suflet. Au pornit pe drumul Bla jului, drumul neamului, ca să fie de față în ziua de 3/15 Maiu 1848

Bla jul i-a primit cu drag, și pe câmpia din marginea Târnavei, a răsunat glasul conducătorilor, vestind desrobirea neamului. Și de atunci câmpia din marginea Târnavei, a devenit „Câmpia Libertății” neamului.

În lungul drum bătătorit de înaintași, drum plin de pietri și mărăcini, ziua de 3/15 Maiu 1848, rămâne adânc săpată în suflet, și mult grăitoare în trecutul glorios al neamului.

Și de aceea, după ce visul de veacuri al neamului s'a împlinit, urmașii, recunoscători, au fâurit din lungul șir al suferințelor înaintașilor, un altar de închinare, la care în fiecare an în ziua de 3/15 Maiu, neamul întreg își pleacă genunchiul.

Ziua de 3/15 Maiu, e mai ales ziua tineretului. Și n'ădevăr, noi toți cei tineri, avem multe de învățat în această zi, când ne oprim din mers și ne îndreptăm privirile și mințile spre această zi glorioasă din trecutul neamului.

Învățăm mai întâi respect și omenie față de înaintașii noștri. Față de toți aceia cari au luptat ca să ne lase moștenire această Românie-Mare.

Și apoi la mormintele lor ne adăpăm sufletele de dragostea țării, de iubirea patriei, încheată cu multe, cu grele suferințe. Și ne vedem astfel deschisă calea viitorului. Drumul pe care l-au bătătorit ei, să fie și drumul nostru. Ceeace ne-au câștigat ei după multe suferințe, avem datoria să învățăm, să ridicăm, și să desăvârșim.

Peste câteva zile Bla jul își va deschide larg porțile și sufletul, și cu drag va primi pe toți acei ce vor veni să preamărească și să 'nvețe din trecutul neamului. Clopoțele trecutului răsună pe întinsele platuri ale țării. Fiecare să le asculte, fiecare să le urmeze chemarea.

S. Orian

Rânduiala în muncă

Poporul românesc a avut parte de multe clevețe și de multă hulă din partea străinilor. Unii dintre aceștia locuiau la noi, pe pământul nostru, strecurați aici în cursul veacurilor. Alții sunt dintre neamurile cari trăesc în jurul țării noastre. Ni-s'au dat deosebite numiri de batjocură, pe cari, de cele mai multe ori românii nu le-au meritat. Cine de-o pildă poate vedea adevărul în batjocura „bou de moldovan”, „valah puturos”, când știut este, că românul e mai deștept dela fire decât vecinii lui, și că în ce privește curățenia casei și a vestimentelor, tot noi suntem în frunte. — Oăci un popor murdar, nu-și alege ca haină națională cămașa de pânză albă, sau țării de pânză albă, ci alte stoffe și culori, cari nu se urîțesc curând.

Dar sunt unele porecle, pe cari ni le-au dat vecinii, cari cuprind și o parte de adevăr. Așa este porecla de „tândală” sau „tăpălăgos”, care arată pe omul încet la lucru și mai ales pe acela, care nu ține nici o rânduială în munca lui.

Aici trebuie să ne plecăm capul și să recunoaștem, că suntem vinovați. — Este de ajuns să privești gospodăria unui neamț, sau chiar a unui bulgar, pentru a înțelege că-i ținută în mai bună rânduială decât gospodăriile multor români.

Unele dintre neamurile streine, cari locuiesc în țara noastră, din acelaș pământ, cu aceeași ori mai mică cheltuială, scot mai mare venit, decât românii din moșia lor.

Ei ară și seamănă la vreme, lucrează pământul bine. Ți-e mai mare dragul să vezi ogoarele lor, ori întinsele grădini de zarzavat ale bulgarilor. Adeseori porumbul a răsărit în pământul plugarului neamț ori sas, uneori și unghur, când unii români încep să are.

Intr'ădevăr mulți plugari de-ai noștri tândălesc mult până se apucă de lucru. Toată iarna a avut vreme să-și dreagă plugul, să-și ascute fiarele, să tocmească o tânjală stricată. Și iată-l că se apucă de reparat, abia când ar trebui să iese la câmp.

Nu-și ține lucrurile în rânduială, și chiar când începe a munci la plug, la prășit, la coasă, la secere, nu-și împarte munca cu chibzuială, așa că ori stă zile întregi cu mâinile în sân, ori nu

mai răzbește cu muncile ce i-s'au grămădit pe cap.

A-ți împărți munca bine, chibzuit, și apoi a lucra după împărțeală, nelăsând nimic din ce-i pus pe o zi anumită, e de cel mai mare folos în gospodărie, ca în oricare lucrare.

Noi greu ne gândim, greu ne pornim, și când începem nu știm de ce să ne apucăm mai întâi.

Vorba de „tândalos” și „tăpălăgos” se spune cu dreptate despre mulți români. Avem nu-i vorbă, sate și ținuturi întregi, în cari românii ori nu s'au învrednicit de această batjocură, ori au scuturat-o de pe numele lor.

Ar fi vremea să se spele dela tot românul. Minte și învățătură are și el destulă, numai voință să fie.

Dela Secțiile „Astrei”.

Programa serbărilor

Luni, 14 Maiu:

La ora 8—1, concursuri de gimnastică pe Câmpia Libertății; ora 1 masa comună a profesorilor (elevii iau masa la internate); ora 3—7, continuarea concursurilor; ora 8:30 seara, concert pentru elevi, în Sala de gimnastică a liceului de băeți.

Marți 15 Maiu:

La ora 7:30 dimineața, serviciu divin slăjit de P. Sf. Sa Dr. Iuliu Hossu, episcopul Clujului.

Ora 10, defilarea școalelor prin fața catedralei. Defilarea satelor și conducte etnografice, spre Câmpia Libertății.

Ora 11, serbarea festivă la Platra Libertății. Imnul Regal, Discursuri, Deșteaptă-te Române.

Ora 12:30, pomenirea eroilor dela 1848—49 în cimitirul parohial.

Ora 3 d. a. producțiuni de gimnastică pe Câmpia Libertății și împărșirea premiilor.

Ora 8:30, concertul festiv în sala de gimnastică a liceului de băeți.

Reducere pe C. F. R. Consiliul de administrație C. F. R. a acordat o reducere de 50%, tuturor acelor cari vor călători cu trenul începând de Vineri seara 18 Mai și până Marți noaptea 29 Mai. Această înlesnire a făcut-o în urma faptului că, de sf. sărbători ale Paștilor, când s'a călătorit tot cu reducere de 50%, a câștigat C. F. R., 10 milioane Lei.

Vrăjitoria

„In zilele acelea a fost că... ne-a întâmpinat o slujnică, având duh pitonicesc carea, vrăjând, da mult câștig stăpânilor săi“. Din apostolul Duminecil VI. după Paști. (Faptele Apostolilor 16, 16-34).

Duh pitonicesc se numește în sf. Scriptură duhul necurat, care o făcea să descopere lucruri viitoare. Viitorul însă nu-l știe nimenea, afară de Dumnezeu. Iară Dumnezeu nu a descoperit viitorul decât prin proroci, cari au fost și sunt foarte rari. Vrăjitorii de astăzi, cari spun sau găcesc uneori viitorul, lucră ori cu putere dela diavolul, ori apoi numai trag pe sfoară oamenii prin înșelăciune.

Dumnezeu a ascuns adică viitorul de așa încât nimenea nu-l poate vedea și descoperi. Sunt însă anumite lucruri din viitorul omului pe cari le poate vedea și diavolul, iară el le și descopere prin câte un argat de al său cum a fost și slujnica din apostolul de astăzi.

Vrăjitoria este chiar de aceea o ne-bunie și celce crede vrăjitorilor nu pare a avea mintea întreagă. De unde și cu ce spun ei viitorul? Unii cu o roată de noroc, alții din cărți, alții din bobi, iară alții dintr'o sătă, ori dintr'o cheie, din cărți de joc ori din palmă. Cum vă puteți închipui însă că Dumnezeu a ascuns viitorul nostru în roata aceea făcută de mâni omenești, ori în cusătorul pe care-l aruncă fetele în apă, în bobi, în cărți, în săte, în chei și în alte bazaconii? Cu atât mai puțin a depus Dumnezeu viitorul în palmă, în sborul păsărilor sau în mațele animalelor. Iar, presupunând că l-a ascuns în aceste lucruri, pentru ce nu-l descopere prin oameni sfinți și nu prin păcătoși? Ori doară credeți că Dumnezeu, de dragul vrăjitoarei cutare, și-a schimbat părerile și începe a-i da de o parte pe oamenii de omenie și a-și încredința secretele păcătoșilor?

Mai este apoi vrăjitoria și cât se poate de rușinoasă și de aducătoare de perire. Pentru că celce prezice viitorul se face asemenea lui Dumnezeu, răpindu-i cumva atotștiința, iară celce crede îl aseamănă pe vrăjitor cu Dumnezeu și-i crede ca lui Dumnezeu, pe când învățăturile creștinești le desprețuește.

Dumnezeu își și răzbună grozav asupra celor ce cred în vrăjitori. Astfel i-a pedepsit pe Evreii cari se închină lui Vaal și lui Moloch, nimicindu-i cu desăvârșire și nelăsând în viață decât neamul lui Iuda. Tot cam așa a pățit și Manase regele Evreilor care a început să creadă în vrăjitorii, dimpreună cu întreg poporul lui Iuda și cu întreg Ierusalimul. Dumnezeu însă nu i-a lăsat nepedepsiți. A trimis asupra Ierusalimului pe regele Asirienilor, care pe Evreii i-a bătut, iară pe Manase l-au legat în lanțuri și l-au dus în prisoare la Vavilon. Tot cam așa a pățit-o și regele Ohozie al Evreilor, care, fiind bolnav, a chemat mai mulți vrăjitori să-i

spună dacă se va vindeca ori ba. Atunci a venit la el prorocul Elie și i-a spus că Dumnezeu a băgat de seamă necredința lui și de aceea îl pedepsește, lăsându-l să moară de boala sa.

Mai sunt apoi și alte vrăjitorii, ca citirea din stele, credința deșartă, credința în visuri și în soarte.

Cum credeți că Dumnezeu ascunde în stele soarta noastră? Ci-că sunt zodiile taurului, ale racului, ale gemenilor și altele multe. Dacă te naști bunăoră în zodia racului, nu isbutești cu nimica în viață; dacă te naști într'a pescarului, vei muri în apă. Ce credeți însă, zodiile cine le-a așezat? Oamenii, și încă diferite popoare în diferite forme. Alte zodii cunosc Chinezii, altele Indienii, iară altele Japonezii, Arabii, Turcii și așa mai departe. Unele dintre acestea zodii se contrazic cu desăvârșire. Se întâmplă bunăoră că în ziua în care au Chinezii zodia apei, Arabii să aibă zodia secetei, și întors. Cui să-i crezi dară?

Semnele cele multe apoi în ce legătură sunt oare cu omul? Pentru ce să se facă sănătos bolnavul căruia i-s'a vestit moartea? Ori pentru ce să fie numărul 13 fără noroc? De când a încredințat Dumnezeu soarta oamenilor unui câne ori unei babe? Dacă urlă cânele cu capul în sus, arde casa, dacă cu capul în jos, moare cineva. Pentru Dumnezeu, d'apoi cum va vine a crede așa ceva? Cofa sau ulciorul gol pentru ce conține nenoroc, pe când cel plin noroc? Orice om cu scaun la cap trebuie să vadă că acestea-s prostii.

Tot atât de păcătos lucru este a crede în visuri. Ce e drept Dumnezeu din când în când își descopere voința și prin visuri. Așa a făcut cu Iosif din Egipt, cu sf. Iosif tatăl crescător al lui Isus, cu Nabucodonosor și cu Baltazar. Dar nu o face cu oricine. Ceice au învățat psihologie știu că cele mai multe visuri se explică pe cale naturală, ba îl poți chiar face pe cineva să viseze ceea ce dorești tu. Pune-i de pildă unuia care doarme o cărămidă caldă la picioare, și va visa că umblă pe Vezuv ori cel puțin pe la focul din Proștia Mare.

Așa e și cu soarta. Cineva visează că numărul 34.765 este norocos. Fuge iute la prăvălia din oraș, își cumpără lozul ce poartă acest număr. Cumpără după o altă 5 clase, joacă din nou și se trezește pe urmă cu câteva mii de Lei cheltuiți zadarnic, cu cari își putea înjgheba ceva. Iară altul își răpune o avere întreagă în cărți, și pe urmă rămâne pilug. Al treilea joacă la roata norocului. Soarta e oarbă și noi să nu ispitim pe Dumnezeu. Să lucrăm cinstit și cu credință în Dumnezeu și Dumnezeu ne va ajuta. Iară dacă vom juca vreodată la loterie, nu păcătuim, putem și câștiga, să nu credem însă că prin loterie ne vom îmbogăți. Din 5 milioane de inși unul se îmbogățește pentru că câștigă ceea ce au pierdut alții. Cei mai mulți însă pierd, ceea ce e și foarte clar, căci cei cu loteria nu lucră cu pierdere, și cu câștiguri mari.

Cu un cuvânt să ne dăm seama că vrăjitoria este de regulă uneltirea diavolului, și Dumnezeu numai supăra se poate dacă noi nutrim credințe deșarte, pe cari nu spiritul cel bun, ci tatăl tuturor răutăților le susține.

Părintele Iuliu

Cum putem scăpa de ispite

Lucru însemnat de care trebuie să ținem seamă în viață este voința, putere ce se găsește în fiecare om. Cuvântul „vreau“ nu înseamnă altceva decât aceea, că voința va duce la îndeplinire ceea ce mintea prezintă omului de bun, frumos, cinstit, etc. Din contră cuvântul „nu vreau“ înseamnă că voința nu va face cutare sau cutare lucru, pentru că e nefolositor păcătos, etc. De aici reesă, că voința joacă un rol important în ispitele ce ne ademenească tot pasul în această viață.

Ispitele putem să le avem din mai multe părți. Așa, din închinările ce le avem. Omul dela fire este orgolios, (mândru), ambițios, învidios și dornic de a strânge avere. Copilul mic dacă are un obiect, o jucărie, râde de ceilalți tovarăși ai săi, bate în pumni și zice: „Bine-mi pare că eu am, iar voi n'aveți“.

Apoi, din ațăpările lumii. Oh! Cine nu putea spune cât rău produce lumea. Exemplu e vorba de încheierea unei căsătorii. Sărmanii păriați ai mirilor nici că mai pot răsufla de multele sfaturi, de multele clăvetiri, de multele vorbiri de rău ce le primesc din toate părțile. Ori cine vrea să intre în viața călugărească. Atunci toți cei din jurul lui caută să abată dela acest gând, prezentându-i viața și plăcerile ei, fie și necinstite. Insuși marele Doctor al Bisericii, sf. Toma de Aquino, în tr. meretele sale, ca să fie abătut dela gândul dorința de a intra în călugărie, a fost închinat într'un castel unde i-s'a trimis o femeie necinstită. Văzând ea primejdia e mare și femeii obraznică, a luat un lemn aprins din cupă și astfel a alungat-o, rămânând inger în trup. Deasemenea de multe ori simțim ispite de mânie, de răzbunare, poate chiar din molimă îndreptățite, când de ex.: unul pretinde de tine o bucată de pământ pe care n'o merită ori îți ia pe nedreptul unele lucruri. Iată motive, cari te pun în situații neliniștite. Dar să lasă mai pe jos aici:

„Vicleniile diabolice“. „Diavolul umblă ca un leu căutând pe cine să înghită“, zice Scriptura. Și de fapt, cine altul decât diavolul te îndeamnă să mergi la crismă, că nu vei fi numai un păhărel, o porție, să nu ascuți de preot, că doar și tu ști citi, să te duci la cutare petrecere necinstită, că doar tu ești destul de tare, și alte multe.

Deci, precum vedem sunt o multime de lucruri din cari răul se îndreaptă spre noi iar patimile — pornirile — ne îndeamnă, să chiar ne împing spre cutare sau cutare lucru.

Și se naște întrebarea că e păcat aceluia indemnare? Nu, această indemnare este ispită care ne atrage prin plăcere. Dar încă nu e liniștite, ci observăm că sângele se mișcă, nervii se încoardă, trupul se revoltă.

Iată, momentul când să folosim cuvântul „vreau“ sau „nu vreau“, ael da sau nu. Dacă ispitei îi vom zice da, am căzut, comițând păcatul. Din contră dacă printr'un act puternic de voință ne vom opune și vom zice nu, ne vom simți tare ușurați și multumii sufletește. Iată, rolul cel mare al voinței care suntem ispitiți. Ai consimțit la ispită ai pășit tuit. Atât timp cât voința nu cedează ispitei, citadela sufletului rămâne ferită de păcat. Ori cât ar fi de puternică pofta, dorința, voința rămâne judecător.

Așa că noi putem întotdeauna printr'un act de voință să îndreptăm atenția asupra unui alt obiect decât acela al ispitei. Natural, că spre acest scop trebuie să recurgem prin rugăciune la Isus Mântuitorul.

ca să ne dea harul puterii de a favlega. Scurt, e de neîngăduit că avem mijloace de a scăpa de ele, avem mijloace de a le alunga. Dacă vrem Dumnezeu ne ajută. Să cercăm zi de zi acest lucru și ne vom simți așa încât vom crede că s'a schimbat fața pământului.

Alexandru Todea

„Astra“ la sate

Despărțământul Blaj al „Astrei“ a continuat și Duminecă, în 6 Mai 1934, munca de răspândire a culturii și de organizare a cercurilor culturale ale „Astrei“ la sate.

Astfel s'au ținut prelegeri populare și s'au alcătuit cercuri culturale în următoarele comune:

Osteti. Conferențieri: *Nicolae Comșa*, profesor: Importanța cercurilor culturale ale „Astrei“. *Victor Oros*, prof.: Albinăritul și lupta contra secetei. — **Cercul cultural:** Preș. Teodor Abrudan preot, vicepreș. Ioan Iordăchescu inv. secretar Aurel Aldea f. inv., casier Aurel Truța, controlor Panfil Marcu, bibliotecar Victor Cernău, econom Vasile Salcaria, membrii în comitet: Ionuț Marcu, Aurel Sîrb și Nicolae Dobărtă.

Broșteni. Conferențieri: *Dr. Ioan Bianu* adv.: Păzirea sănătății țăranului (cumpătarea și curățenia). *Grigore Pădureanu*, prof.: Povestitorul Ioan Creangă. — **Cercul cultural:** Preș. Ioniță Ciufudean preot, vicepreș. Nicolae Secășan, secretar Bucur Popa, casier Traian Tăușan, controlor Dumitru Precup, bibl. Nicolae Petrescu, econom Dumitru Turcu, membrii în comitet Manase Tăușan. II. luncean, I. Neamțu I. Crucean Dum. Neamțu, I. Mărginean, Romul Daju, Gh. Crăciun și I. Turcu (Mechea).

Soroștin. Conferențieri: *Dr. Ioan Bianu*: Sfaturi juridice (conversiunea) și de igienă populară. — *Grigore Pădureanu*: I. Creangă și viața țărănească. — **Cercul Cultural:** Preș. Victor Neamțu preot, vicepreș. Nicolae Tomuța inv. secretar Nic. Ștefănescu inv., casier Dumitru Bianu, controlor Onofrei Ioan, bibl. Teodor Haba inv. dir., econom Ioan Tomuța (Dejderu), membrii în comitet: V. Coțofan, Vas. Vintilă, Nic. Popa, Ioan Popa, Valer Onofrei, Mihail Suci, Arion Suci, Samoilă Suci și Vasile Bugner.

Cenade. Conferențieri: *Dr. Coriolan Suci* prof.: Revoluția lui Horia și cea din 1848. *Traian Boeru* cons. agricol: Lupta contra secetei și săpatul cucuruzului. — **Cercul cultural:** Preș. Aurel Hârșianu preot gr.-cat., vicepreș. Ioanid Merișescu preot ort., secretar Coldea inv. dir., casier Dumitru Periș comerciant, controlor Dumitru Bărsan, bibl. Traian Ilea inv., econom Maștei Nistor, membrii în comitet: Petru Floca, Ilie Nistor și Dumitru Mircea.

Lupu. Conferențieri: *Dr. Coriolan Suci*: Procesul memorandumului. *Traian Boeru*: Lupta agricultorilor contra secetei și selecționarea semințelor. **Cercul cultural:** Preș. Dumitru Coțoiu, preot, vicepreș. Eugen Berariu f. inv., secretar Leon Isailă, casier Alexandru Mihu, bibl. Ioan Gherghely inv., econom Nicolae Mircea, membrii în comitet: Niță Mihu, Vasile Aldea și Augustin Suci.

Olufud. Conferențieri: *Eugen Bucur* prof.: Însemnătatea zilei de 3/15 Mai 1848. *Isaia Cristian* prof.: Câteva boale la plante. — **Cercul cultural:** Preș. Sever Frățilă preot, vicepreș. Nicolae Simu I. Zaharie, secretar Alexandru Hor-

nar inv. dir. casier Alex. Spătăcean, controlor Ioan Pădurean, bibl. Simion Simu I. Ioan, econom Arsenie Morar, membrii în comitet: Ioan Simu I. Silvastru, Octavian Cherteș și Vasile Biriș.

Proștea-Mare. Conferențieri: *Virgil Stoica* prof.: Adunarea națională de la Blaj din 3/15 Mai 1848. *Olimpiu I. Barna*: Probleme financiare (credit, stabilizare, inflație). — **Cercul cultural:** Preș. Ioan Todoran, vicepreș. Ioan Haizia sub. rev. școlar, secretar Dumitru Mohan Băcilă, casier Achim Mărginean, controlor Ioan Rusu, bibl. Nic. Hațiegan, econom Ioan Oprea, membrii în comitet: Gheorghe Medrea, Nicolae Oprea, Bunaci Adam și Gligor Talaba.

Proștia-Mică. Conferențieri: *Virgil Stoica*: Anul 1848 în Ardeal. *Olimpiu I. Barna*: Cooperativele. — **Cercul cultural:** Preș. Teodor Aldea preot, vicepreș. Vasile Crăciun, secretar Alexă Neghelea, casier Dumitru Duca, controlor Ioan Todoran, bibl. Vasile Bârlea inv., econ. Gheorghe Pența, membrii în comitet: Nicolae Mărginean, Traian Dăian, Dumitră Tărăță.

Cergăul-Mare. Conferențieri: *Ioan Covrig* prof.: Revoluția din 1848 în Transilvania. — *Alexandru Pol* prof.: Rolul asociațiilor țărănești. Numele membrilor din comitetul Cercului cultural încă nu-l avem la îndemână.

Cergăul Mic. Conferențieri: *Ioan Covrig* prof.: Anul 1848 în Ardeal. — *Alexandru Pol* prof. Importanța asociațiilor. — Numele membrilor din comitetul cercului cultural îl vom publica în curând.

Secretariatul desp. Blaj al „Astrei“

Din Vișagu, jud. Cluj

Duminecă, 29 Aprilie, a fost o sărbătoare foarte frumoasă pentru noi, cei din Vișagu. Dimineața când mergeam la biserică au început să sosească domnii învățători din satele vecine — în număr de 12 — cari nu s'au oprit la școală, ci au venit împreună cu copiii la biserică. După sf. Liturgie, Părintele satului a făcut slujba pentru timpurile de secetă, deoarece n'a plouat demult. Timpul ce-am stat în genunchi, a fost o adevărată mângâiere sufletească, auziind frumoasele rugăciuni și văzând pe Domniile învățători plecându-și genunchii alături de noi, cerșind de la bunul Dumnezeu, darul Său, ploaie la timp pământului uscat.

După masă, la orele 2 de pe toate dealurile se adunau oamenii spre școală și spre marea noastră mirare, școala noastră care este destul de mare, acum odată a fost prea mică, deoarece mulți au rămas afară ascultând pe la ferestra.

Adunarea s'a deschis prin cântecul național „Trăiască Regele“ cântată de Domniile învățători, apoi a ținut o frumoasă cuvântare Domnul Teodor Găbărsan, președintele cercului cultural, care a spus între altele „am venit în mijlocul Dumneavoastră să vă dăm ceva din cele ce am câștigat pe băncile școlii“... la urmă a mulțumit tuturor că s'au adunat într'un număr atât de frumos.

Au urmat apoi mai multe puncte, poezii, cântece, dialoge și monoloage executate de elevii școlii. Monoloagele: „Mă bate nevasta“ și „Cum a umblat Adam cu unгурul în pește“ declamate de Traian Mătiș cl. V. au produs multă veselie, datorită iscusinței acestui băiat. Asemenea „Țăranul la București“ declamată de Merca Tomă cl. II. precum și „Devlă mare 'n țigănie“ dialog, a plăcut ascultătorilor. În general, pe cât de bogat a fost programul, pe atât de frumos și bine reușit, datorită oboselii Domniilor învățători Ioan Pașcalău și Valeria Maxim.

A vorbit apoi poporului doamna Vetuța

Listeș din Rogoje despre „Rolul femeii în gospodărie“ dând frumoase povești femeilor cum pot să fie mame bune și soții bune, în aceeași timp îndemnând bărbații să-și lase soțiile după cât se poate să-și vadă de lucrul lor în casă.

Au mai făcut dăii învățători un lucru, pe cât de frumos pe atât de neobișnuit și anume: ne-au cântat câteva cântece naționale, ne-au spus frumoase poezii, dăra N. Haiduc inv. în Hodiș și dl inv. Valentin Pop inv. Morlaea. Adunarea a închis-o dl inv. Valentin Pop, arătându-ne însemnătatea acestor adunări, și spunându-ne câteva știri mai noi din țară, printre cari propusul dlor miniștrii de a veni pe ziua de Vineri — 4 Maiu — în Huedin pentru a ne vedea necazurile la noi acasă, pentru a ne cunoaște mai bine lipsurile și necazurile și să vadă ce ar trebui să ne facă. Ne-a îndemnat pe toți să mergem pe ziua numită la Huedin unde să ne spunem necazurile.

A terminat mulțumind celor de față pentru că s'au adunat atât de mulți și-i roșă ca eele auzite, să le păstreze pentru binele lor.

Dumnezeu să le ajute dlor învățători să mai poată face astfel de lucruri frumoase și în alte părți. Gândul acesta, de-a spune mai multe vorbiri oamenilor, cântece și poezii patriotice și glumețe să nu-l părăsească, pentru că e foarte frumos, căci pe lângă multele mângâieri, să mai avem câte-o zi de mângâiere sufletească, și să mai luăm câte o învățătură,

Era seară deabinele când au plecat din satul nostru dela poatele Viădesei, iar noi-am petrecut cu ochii plini de lacrimi, nu de necaz, ci de mângâiere și bucurie, dorind a-i vedea în mijlocul nostru cât mai des.

I. M. Delavîșagu

Bucurie sufletească

în Arded, Satu-Mare

Duminecă, 29 Aprilie, a fost pentru credincioșii parohiei noastre zi de mare praznic, zi de curată bucurie sufletească. În această zi s'a sfințit o frumoasă icoană portativă, în cinstea Preasurarei Fecioare Maria.

Icoana e fructul credinței și dragostei față de P. C. F. Maria, a tuturor parohienilor noștri. Căci ea s'a făcut din daniile de bună voie ale tuturor, țărani și intelectuali, la îndemnul părintesc al M. O. D. protopop Cornel Dărăbanth.

Sfințirea icoanei s'a făcut cu mare pompă în ziua mai sus amintită, fiind de față toți credincioșii parohiei. Sf. Liturghie a fost celebrată de M. O. D. Lobonț Ioan delegatul On. Vicariat Carei, M. O. D. Cornel Dărăbanth, M. O. D. Petru Iancic, Ludoveni, O. D. Lemeni Remus, Satu-Mare. Ne-a făcut mare cinste M. O. D. Pop Vasile din Mădăraș, care în fruntea turmei Sfinției Sale, a bătătorit pe jos drumul până la noi, pentru a ne mări și a lua parte la bucuria noastră.

După sf. Liturghie, s'a făcut primirea unor noi membri în Reuniunea Mariană și în Soc. sf. Inimi a lui Isus. M. O. D. Petru Iancic rostește apoi o frumoasă predică, adresată mai ales nouilor membri a celor două societăți religioase. Le amintește datorințele ce le au, le aduce aminte, că astăzi s'au apropiat mai mult cu un pas de Dumnezeu. Ochii înălțurați ai ascultătorilor, sunt dovadă că cuvântul predicii a căzut în pământ bun.

După această slujbă, M. O. D. Lobonț Ioan, sfințește noua icoană a P. C. F. Maria. Rostește apoi o frumoasă predică, arătând fapta creștinească a celor cari au contribuit să se cumpere această frumoasă icoană, im-

podobită cu patru perdele albastre și împrejmuită cu aur.

Vorbește apoi dl. Dr. Mircea Augustin, notar public, președintele „Agru“-lui, arătând însemnătatea acestei societăți și îndemnând, să se înscrie în ea cât mai mulți membri. Persoana dlui Dr. Mircea Augustin, bun creștin și harnic lucrător alături de slujitorii altarului, e chezașia înaintării acestei societăți.

M. O. D. Cornel Dărăbanth, rostește apoi o predică de încheiere, mulțumind oaspeților, că s'au ostenit a se grăbi la bucuria noastră. După care toți cei de față, ducând în suflète amintirea acestui cinstit praznic, pleacă spre ale sale.

Gheorghe Fărcaș
cantor diplomat

Ridicarea crucii jubilară în Belotînț

Din prilejul Anului Sfânt 1933 — ca omagiu aceluia dela ale cărui Patimi se împlinesc nouăsprezece veacuri, și întru pomenirea marelui român și fiu al Bisericii noastre române unite, Ștefan Ciceo Pop, prin dârnicia ilustrei d-ne văd. Eugenia Dr. Ciceo Pop, în comuna Belotînț, — s'a ridicat o impozantă cruce.

Ceremonialul sfințirii a fost săvârșit în Duminica Floriilor 1 Aprilie a. c. în prezența întregii familii a marelui dispărut, a autorităților civile și a unui numeros public din loc și jur, fără deosebire de confesiune, de P. On. Gh. Munteanu, vicarul Timișoarei, asistat de On. Vasile Albu, preotul local și On. Aurel Birău, preotul Bârzavei, răspunsurile fiind date cu iscusință de corul din Bârzava.

Fie, ea, pentru înălțarea acestei cruci, ilustra familie să aibă parte de răsplata Cerului, iar On. Vasile Albu, preotul local, care, pentru realizarea acestui gând al său, a început cu copilașii, constituiți în Soc. sf. Inimi, o novenă în cinstea sf. Iosif, să aibă mângâierea, că rugăciunile fierbinți pornite din inimi nevinovate, au fost ascultate de Domnul!

Cronicarul

Pustiirile secetii

Băiești, Hunedoara

De patru zile — 1 Mai — a apărut în în treagă valea Hațegului roiuri de muscă columbăcă. Cu greu se mai face aratul pentru pusul porumbului.

O căldură, ca în miezul verii s'a abătut în tot cuprinsul văii Streiului. La soare temperatura s'a ridicat Joi 3 Maiu până la 45° Celsius; iar, la umbră 33°. Sămănăturile sunt slabe; îndeosebi secara. Se așteaptă o slabă recoltă. De asemenea și iarba e toată uscată!

Ară mușții. De Luni 30 Aprilie arde încontinuu de-asupra Șeretului j. Hunedoara în muntele numit: „Graniul larg“ și „Băleia“. Apoi în muntele deasupra satului Coroiești și pădurea Rușorului j. Hunedoara unde, în această din urmă, focul s'a întins, cuprinzând mai multe jugăre de pădure și tufăriș fiind alimentat și de un vânt puternic.

Intrunire colegială de 15 ani. Absolvenții Liceului din Blaj, promoția 1918—19, precum și aceia cari începând clasa VI liceală în anul 1916—17, n'au putut termina regulat liceul din cauza războiului, se învîtă cu drag la întrunirea colegială de 15 ani, pe ziua de **11 Iunie a. c. orele 9 din zi.** — Adeziunile se comunică până în 3 Iunie a. c. la adresa Dr. **Vasile Aftenie**, profesor la Academia teologică Blaj.

Intâmplări din toată lumea

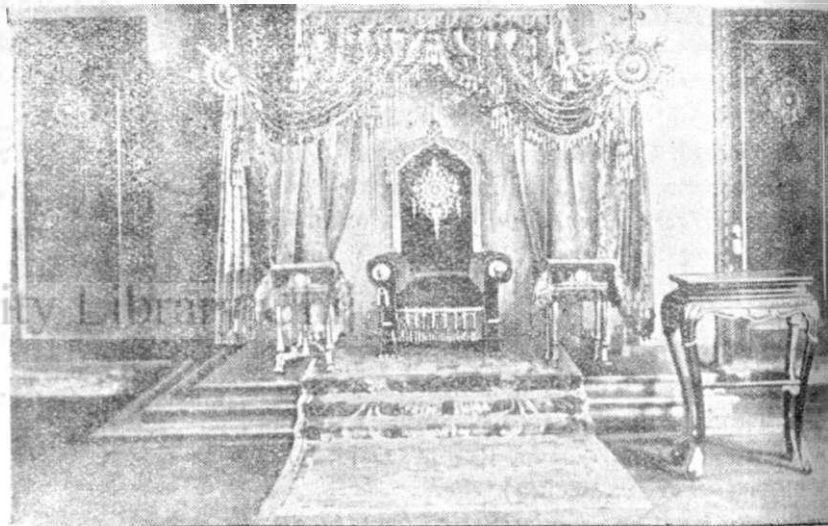
Din războiul Vahabiților cu Yemeniților

Călăreții vahabiți pleacă, încăleacănd pe cămile, în războiul contra Yemeniților. Amândouă aceste sămânții sunt înrudite una cu alta, ținându-se de neamul Arabilor.

Un tron nou

Am arătat și noi la vremea sa, că fostul împărat al Chinei a fost ales de curând, la sfatul Japonezilor împărat al noului stat Manciucuo și că a și fost încoronat cu mare și nemaipomenită paradă. Noul împărat și-a făcut toate după cum a crezut că este mai frumos și mai pompos. Dăm aici sala de tron al noului împărat, cu tronul cel nou.

După 1 Mai la Paris

La Paris 1 Mai, sărbătoarea muncitorilor, n'a decurs în liniște. Muncitorii s'au ascuns după baricade, împușcând înspre soldați și polițiști. Au fost mai mulți răniți și de o parte și de alta. Ruinele de a doua zi le adună și le încarcă în autocamioane.

Pocăiții din Vintire bârfesc

Cu ocaziunea ridicării unei cruce în amintirea „Anului Sfânt”, la sfințirea căreia a luat parte tot satul, a fost o sărbătoare măreață pentru toți. Bapțiștii însă nu s'au odihnit până ce nu ne-au batjocorit crucea, care nouă ne este atât de scumpă. Pe semne nu le-a fost pe plac văzând mulțimea credincioșilor, cari prin cântări frumoase își arătau alipirea față de crucea creștinească; căci altfel nu ar fi spus că „noi am spânzurat aeolo un idol”.

Noi trecem cu vederea ura lor față de noi și de lucrurile noastre sfinte și ne rugăm pentru ei Tatălul ceresc cu cuvintele lui Isus de pe Cruce. „Părinte iartă-le lor, că nu știu ce fac”.

Dar trebuie să știe lumea, că bapțiștii din această comună au făcut o declarație în fața lumii, prin articolul scris de secretarul bapțiștilor I. Gligor apărut în rev. „Glasul Adev.” Nr. 7—8—1932 Martie 1 în care la acuzarea noastră că „pocăiții își bat joc de biserică, de prescură, icoane, cruce”, au răspuns „Noi ca biserică Noutestamentală, și copiii Domnului nu ne batem joc de religia nimănui”. Ei bine, iubiți cetitori, acum judecați dumneavoastră nu mințesc pocăiții? Ei spun, că nu-și bat joc de religia nimănui fiindcă sunt copiii Domnului. Dar oare sunt ei copiii Domnului atunci când își bat joc de cruce, zicând că „am spânzurat un idol” și că preotul duce în rătăcire pe oameni când îi îndeamnă să cinstească crucea. Eu îl provoac pe dl predicator N. Dărăban și pe dl secretar să ne răspundă când au spus adevărul, atunci când au declarat, că ei fiind copiii Domnului nu-și bat joc de religia nimănui, ori rămâne vina ce le-o aducem noi, că își bat joc de noi și de religia noastră. Ori una ori alta amândouă nu pot sta.

Și ce răspuns ne va da dl predicator împreună cu dl secretar, la articolul apărut în foaia oficială a bapțiștilor.

„Pacea” din 15 Aprilie, 1 Maiu an. II Nr. 8—9 intitulat „Cuvintele de pe cruce” în care într'altel se spune acolo „La cruce sus noi vedem: Iertarea, vedem iubirea de oameni și fericirea eternă. Aeolo vedem pe Isus condamnat în losul nostru, îl vedem suferind pentru noi. La cruce vedem mântuirea noastră și sfârșitul misiunii lui Isus Glorios” iar mai le vale, „Samuel Rutherford a zis, că cea mai frumoasă podoabă a lui Hristos a fost crucea sa pentru noi. Crucea, pentru noi sunt aripile cari ne duc în cer”.

Noi ne bucurăm, că foaia oficială bapțiștilor are cuvinte atât de frumoase despre cruce. Inșă bapțiștii noștri pe semne nu vreau să știe de ele, ori și dacă știu nu vreau să le înțeleagă, ea nu cumva să aprobe, că noi pe dreptul cinștim sfânta cruce. Până la primirea răspunsului, noi îi declarăm pe bapțiștii din Vintire profeți mincinoși, fiindcă fac declarații contra sf. Scripturi, contra celor scrise în revistele „Glasul Adevărului și Pacea”. Iar cetitorilor acestei foi iubite le dau un sfat: fraților, ferii-vă de acești stricători de credință și lege, căci sfârșitul lor este perireal

Păr. V. Muntean

Omorit de un copac. În ziua de 1 Maiu, muncitorul Olah Iosif de 35 ani, din comuna Gorun, jud. Odorhei, a plecat la pădure să taie lemne. Un lemn gros a căzut pe el și i-a apucat capul între un lemn netăiat. A fost rănit grav de tot pe întreg capul. Neavând pe nimeni în jur, a plecat singur spre sat. Ieșind afară din pădure, a căzut jos, rămânând mort pe loc.

O sută cincizeci de ani în slujba neamului

Jubileul de 150 ani al Școlii Normale Române Unite din Oradea

Școala Normală Română Unită din Oradea, în anul acesta împlinește 150 ani de viață. Înființată în anul 1784, în zilele fericitului episcop Moise Dragoș, cu un profesor pentru preparanți români, ea și-a trăit viața neîntrerupt până în zilele noastre, contribuind an de an la luminarea poporului nostru și trezirea conștiinței naționale din aceste regiuni periclitate dela marginea de Vest a neamului nostru.

An de an, au ieșit de aici învățători ce s'au răspândit în satele noastre românești, ca să înalțe la o viață mai bună neamul din care s'au ridicat.

Școala normală română a Orăzii, în ciuda vrăjmașilor noștri, a fost o puternică fortăreață a neamului nostru contra puhoiului cutoptor ce căuta să ne înăbușe, și prin această viață de continuă luptă și-a câștigat recunoștința adâncă a neamului nostru. De aceea în anul acesta, în ziua de 21 Maiu, toată suflarea românească, va sărbători cu cinstea cuvenită 150 ani de viață în cinstea școlii noastre.

Înalt Prea Sfințitul Episcop, Dr. Valeriu Traian Frențiu al Orăzii, a lărgit zidurile acestei școli îmbrăcându-o într'un pompos stil românesc, iar noi invităm pe această cale la această serbare pe d-nii învățători să participe în număr cât mai mare, fiindcă serbarea noastră înseamnă cu deosebire și un omagiu de recunoștință pentru munca lor tenace în ogorul rededeptării noastre naționale dusă zi de zi. În special ne adresăm absolvenților școlii noastre, pensionari și învățători activi să se prezinte în număr cât mai compact fiindcă prin această prezență își îndeplinesc o îndatorire de onoare față de instituțiunea care i-a crescut și le-a lărgit orizonturile vieții în anii tinereții și care acuma îi cheamă ca să se bucure împreună de această frumoasă izbândă din viața școlii noastre, ce afirmă tăria neamului nostru în aceste regiuni de graniță a țării noastre. Cei cari doresc să participe sunt rugați să ne anunțe cât mai urgent la Direcțiunea școlii (Str. D. Cantemir), indicând și anul școlar în care au luat diploma, pentru a ne putea îngriji de încartuire. Pentru concedii în bloc, se va face pașii necesari la Ministerul Instrucțiunii de către episcopia Română Unită din Oradea. Cu această ocazie se va comemora și 200 ani dela înființarea școlii primare române unite.

Direcțiunea

Fapta unor elevi din București

E proaspătă încă în mintea tuturor fapta celor 3 elevi din București, cari vrând să jefuiască pe un deputat, l-au omorât.

Acum ne vine din București altă știre. Cinci elevi, între 16 și 17 ani, 4 dela liceul „Matei Basarab” și unul dela liceul „Sfântul Gheorghe”, au făcut o tovărășie, ca să prade oameni cu stare, și apoi să fugă în alte țări.

Au fost descoperiți însă de proprietăreasa unde își aveau „culbul”, tocmai în seara când s'au adunat și urmau să plece să jefuiască și au fost înhățați de poliție.

La ei acasă s'au găsit revolvere, cartușe, funii și alte lucruri hoșești. Toate acestea le-au cumpărat din banii pe sari l-au furat dela părinții lor, oameni cinștiți și de treabă, cărora nici prin gând nu le trecea gândurile copililor lor.

Au fost duși acum la Văcărești, și puși la răcoare ca să le lese gândurile de jaf din cap.

Noul canonic mitropolitan dela Blaj. În ședința capitulară din 8 Mai a fost ales canonic mitropolitan, în locul fideiertului Dr. Ambrosiu Cheșianu, păr. proto-pop Ariton M. Popa dela Reghin. Deși de 63 ani, noul canonic este plin de putere, de viață, dela care se așteaptă încă foarte mult. Alegerea făcută este dintre cele mai bune, răsplătindu-se munca cinștită și rodnică a unui preot idealist. Dorim ca noul ales să se bucure cât mai mulți ani de atât de bine meritata sa distincție.

Târg de țară. În comuna Moclu, jud. Cluj, s'a deschis un târg de țară, care se va ținea în zilele de 14, 15 și 16 Mai a. c. În prima și a doua zi se va ținea târg de vite, iar în a treia zi, târg de marfă. Pe lângă aceea în fiecare Marți, târg săptămânal.

Adunare generală. Baroul advocaților din Turda, a ținut Duminică în 29 Aprilie, adunarea generală. Dl Dr. Augustin Rațiu a fost ales decan al baroului, iar d. Dr. Gh. Popescu, decan de onoare. Membrii în consiliu au fost aleși dd.: Dr. Ion Boeriu, Dr. Mișu Moldovan, Dr. Emil Cheșianu, Dr. Iosif Reich, Dr. Coloman Csutak și Dr. Andrei Bocsanczy

Săptămâna cărții. Din ziua de 12 până în 19 Mai a. c., se va serba în întreagă țara, săptămâna cărții. Fiecare trebuie să ne dăm seama despre însemnătatea acestei zile, și după puterile noastre, să o sprijinim.

Alte păduri în flacări. Am scris în numărul trecut al gazetei noastre că s'au aprins mai multe păduri din țară. Intre acestea sunt așa numitele păduri grănicerești din jud. Năsăud. În aceste păduri focul arde în continuu de mai multe zile, și sunt temeri că va arde pădurea în întregime.

A vrut să divorțeze pentru că l-a bătut nevasta. La o judecătorie din Franța, s'a judecat de curând un proces curios. Un bărbat a cerut judecătorului să-l despartă de nevastă, pentru că într'o zi l-a bătut rău de tot. Și ce credeți, ce a răspuns judecătorul? N'a vrut să-l despartă, pentru că un bărbat nu trebuie să se lase bătut de nevastă. L-a îndrumat însă că, dacă vrea, să-și părăscă nevasta pentru bătaie fără să ceară să-l despartă. Dar n'a vrut să o părăscă, căci îi era frică de o nouă bătaie.

I-a mușcat nașul. Într'un oraș, se juca cânele unui vecin, cu pisica celuilalt vecin. Cânele, mai puternic, a prins pisica între colții lui, și o ținea zdravăn. Fata, a căreia era pisica, a venit ca s'o scape. Atunci cânele s'a repezit la ea, și dintr'o mușcătură l-a rețezat nașul. Fata s'a îmbolnăvit greu din aceasta.

S'a înecat în Mureș. Peste cursul Mureșului se găsesc multe poduri plutitoare, adică niște lunturi mai mari, în cari încap și care, cu vite cu tot. Nenorocirile cu aceste poduri sunt foarte dese, mai ales atunci când apa este mare. — O astfel de nenorocire s'a întâmplat de curând în com. Căpruța din apropierea Aradului. Locuitorul Gheorghe Cercea

Regele Ibn Saud

În Arabia a izbucnit un mare război, între regele Ibn Saud al Vahabiților și între regele din Yemen. În luptele de până acum a fost omorât regele din Yemen, rămânând biruitor regele Vahabiților, a cărui fotografie o dăm aici.

se întorcea dela plug. În carul încărcat cu uneltele plugăriei, se afla și nevasta lui de 19 ani. Trebuind să treacă Mureșul, s'au urcat într'un pod plutitor cu carul cu boi cu tot. Pe la mijlocul râului, boii s'au sperlat, au început să se miște și au căzut în Mureș. Apa fiind adâncă nu i-s'a putut da nici un ajutor și de aceea, femeia, care nu știa înota, s'a înecat. Boii s'au desprins dela jug și au ieșit la mal, iar carul s'a dus la fund.

Fuga câinilor. Într'o zi, toți câinii dintr'un oraș din Polonia, au fugit de acasă. Au rămas locuitorii foarte mirați de acest lucru mai ales că nu știa nimeni că pentru ce au fugit. La câțiva timp au fost găsiți aproape toți, morți într'o pădure. Locuitorii aceluia oraș, sunt și acum foarte mirați de acel lucru.

S'a descoperit o crimă după șapte ani. Acum sunt șapte ani, s'a judecat în Austria procesul unui socru cu ginerele său. Socrul a câștigat procesul și ginerele a trebuit să-i plătească o sumă de bani. A doua zi însă, socrul a dispărut și cu toate cercetările n'a mai putut fi găsit. Mai zilele trecute niște soldați săpând în pivnița ginerele au dat de osemintele unui om. Și a stabilit că ele sunt ale fostului socru, care a dispărut acum sunt șapte ani. Luat de scurt, ginerele a mărturisit totul, spunând că el a omorât pe socrul său și l-a înmormântat în pivnița sa.

Daruri princlare. În curând se va serba în Japonia, ziua onomastică a prințului moștenitor. Pentru această zi au început de acum să se fabrice milioane de păpuși de porțelan, cari se vor împărți ca daruri, tuturor copiilor din Japonia.

De când sunt lampe cu petrol? Astăzi aproape toate orașele sunt luminate cu lumină electrică și gaz. Numai la sate se mai întrebuințează lampa cu petrol. Înainte însă cu 80 de ani, nimeni nu avea lampe de petrol. Luminatul se făcea cu lumânări. În 1860 a ars prima lampă cu petrol, în casa unui farmacist din Galiția, care a născocit-o.

Secetă în Bulgaria. E secetă mare și la noi. Pământul e plin de crepături, cerealele se îngălbenesc și se uscă. Scriu însă gazetele străine, că în Bulgaria e și mai mare secetă. Dacă nu va ploua încă vreo câteva zile, întreaga recolta va fi distrusă.

Un copil cu coadă. Într'un spital din orașul Bratislava, a fost adus mai zilele trecute un copil de vreo 2 ani. Cercetându-l medicii au aflat cu mirare că, la capătul spinării, copilul avea o coadă cu păr lung. I-s'a făcut copilului o operație, scăpându-l astfel de pacostea de coadă.

Păjanii unui scamator. Întâlnești de multe ori, mai ales la târguri, scamatori, cari fac de haz târgoveților prin fel de fel de lucruri. De multe ori întâlnești printre ei pe

unii cari înghit săbii. Și se joară pe ce au mai drag că sunt săbii adevărate. Oamenii se miră, unii cred, alții ba. Iată ce a pățit săptămâna trecută un astfel de înghițitor de săbii. Era în com. Strășeni, jud. Lăpușna, și tocmai se pregătea să înghită o sabie. Tocmai atunci se ivește un jandarm buclucaș. — Degeaba fușeli d-ta lumea îi spune el, cu săbii de hârtie. Inghite baioneta mea, și atunci te cred. — Scamatorul ce să facă? Ca să nu rămână de rușine înaintea publicului, a luat baioneta și a înghițit-o. Toată lumea a rămas mirată. Dar când a scos baloneta afară, un val de sânge a început a-i curge din gură. A căzut jos în nesimțire și de aici a fost luat și dus la un spital din Chișinău. Aici bătrânul scamator a murit în chinuri groaznice.

A născut patru gemeni. Femeia Maria Margine din comuna Tomești, jud. Iași, a născut în duminica Florilor, patru gemeni: doi băieți și două fete. Băieții au fost botezați cu numele de Florea și Florin, iar fetele, cu numele de Florica și Florina.

S'a aprins un foc din cauza secetei. Seceta cea mare ce bântue nu mai la noi ci și în altele țări, începe să-și arate încă de pe acum, urmările rele. Un sat din Polonia s'a aprins din cauza căldurii celei mari, și au ars nu mai puțin decât 94 de case. Au rămas pe drumuri, fără adăpost, vreo 300 de persoane, iar alte șapte au fost arse în mijlocul flăcărilor.

Tot urmările beției. Multe rele vin peste capetele oamenilor din pricina beției. Unul rămâne sărac, altul bolnav, și al treilea mort. — Astfel s'aintâmplat de curând în com. Bixad din Satu-Mare. Mai mulți săteni au ieșit la câmp pentru aranjarea pășunatului. După ce au terminat lucrul, au început să se cinstească cu rachiu. Și rachiu, poama dracului se pricepe bine să roscolească în suflete patimi vechi, să ațâțe uri, să toarne peste foc petrol. Și astfel, cu mintea aprinsă de rachiu,

săteanul Mihai Cucu a înjunghiat pe consăteanul său Gheorghe Bledeu. Acesta a murit în chinuri groaznice, iar cel dintâi a luat lumea în cap, a fugit de frica pedepsei. În urma lui a lăsat un mort, o văduvă, mai mulți orfani și durere multă.

Un leagăn minunat. În America s'a inventat de curând un leagăn nou. Acest leagăn începe să se miște ori de câte ori copilul din el, plânge. Și când copilul începe să plânsul, se oprește și leagănul. — Acest leagăn ar fi bun și pela noi. Mai ales de acum înainte, când merg femeile la sapă. Le-ar mai scăpa de un năcaz.

Unde duce criza. În America de Nord s'a întâmplat de curând un lucru, care oglindește foarte bine criza din zilele noastre. Un oraș întreg adecă, a fost vândut la licitație. E orașul Parco, înființat de vreo 10 ani de către o societate foarte bogată, pentru muncitorii săi. Societatea a dat faliment, și astfel orașul ei a fost vândut la licitație.

Un șarpe pe străzile Londrei. În Londra, capitala Angliei, se aduc multe poame din îndepărtata Australie. Într'o zi, dintr'un coș cu astfel de poame, a ieșit un șarpe uriaș și a început să se plimbe pe străzile Londrei, printre populația îngrozită de frică. Până s'a găsit un sergent ca să-l omoare, cetățenii Londrei au trecut prin multe răcori.

* Atragem atențiunea CITITORILOR NOȘTRI asupra inseratului a fabricii HEINRICH FRANK SÖHNE S. A. R. pentru Industria produselor de cafea. București-Brașov.

Din pildele altora

În Paraguay (țară în America de miazăzi) cetățenii au votat o hotărîre că patroana adecă ocrotirea armatei să fie *Preăcurata Vergină Maria*. În fața fiecărui câmp de exerciții militare se va ridica un chip al Sfintei Fecioare, pe care soldații sunt datori să-l salute, cum ar saluta pe președintele republicii.

Inmormântarea nenorociților din Norvegia

Dăm aici o tristă ceremonie fotografată cu prilejul înmormântării nenorociților, cari și-au aflat moartea în Norvegia cu prilejul prăbușirii stâncii aceleia înalte. În fiecare luntre este câte un sicriu, iară în corabia cea mare mai multe sicrie acoperite cu steagul țării. Corabia pleacă cu sicriile și le duce spre cimitirul comunei, iară jaluicii din luntre o urmează.

Amintim totodată, că, țara unde s'a întâmplat această nenorocire, adecă Norvegia, este o țară muntoasă. E o fâșie îngustă și lungă de pământ, întretăiată în lungul ei de un șir de munți. Pe margini e înconjurată de apă, și astfel locuitorii ei se ocupă mai mult cu pescuitul, își petrec viața mai mult pe apă.

De aceea și vedem noi în chipul alăturat, luntre și corăbii, ducând cadavrele celor ce și-au găsit moartea în groaznica nenorocire, spre cimitirul comunal.

Viermii cireșelor

De multe ori cireșele sunt pline de viermi. Din cauza aceasta nu putem să le mâncăm.

Viermii sunt mici și albi. Au ieșit din ouăle pe cari o muscă mică, numită *Musca cireșelor* — *Rhagoletis cerasi*, le-a pus pe cireșe. Când cireșele încep a se înroși și a se coace, musca zboară de pe o cireasă pe alta și pune câte un ou pe fiecare. Din ou iese viermele, care intră în cireasă și îi mănâncă miezul. Când cireșa e coaptă bine, viermele încă e mare și ori iasă din cireasă, ori împreună cu cireșa, cade pe pământ. Se vâra puțin în pământ și aici se îngogoșează. Peste puțină vreme iese din gogoșă musca dezvoltată, care atacă și alte poame carnoase.

Mai ales îi place să se pună pe fructele roșii de caprifoi, o tufă ce crește pe marginea grădinilor. Aici pune ouă, din cari vor ieși viermi, cari iarăși cad pe pământ. Acești viermi ierneză în pământ și muștele ce se formează din ei numai atunci ies afară, când se apropie coacerea cireșelor.

Se întâmplă, că din viermele intrat în pământ, nu se formează muscă numai târziu, în anul al doilea, după vre-o 18—24 luni. Musca ieșită din acest vierme, atacă cu mare putere cireșele. Și adeseori abia se găesc cireșe fără de viermi.

Pagubele pricinuite de aceasta muscă sunt destul de mari și oamenii trebuie să se trudească s'o stârpească cu ori ce preț.

Stârpirea se face în chipul următor:

Indată după culesul cireșelor, să sapă pământul sub pom, apoi să bătuțește bine cu maiul, ca musca din pământ să nu mai poată ieși. E bine ca înainte de săpare să se presare pe pământ un strat de cenușă de grosimea unui deget. Cu o sapă se mestecă pământul cu cenușa presărată, apoi se sapă și se întoarce pământul.

Sub cireșii atâcați, indată după înflorire să se bătuțească bine, pământul ca ieșirea muștei din pământ să fie cât se poate de îngreunată.

Tufe de caprifoi cari s'ar găsi prin apropierea grădinii ori chiar prin grădină ca tufe de podoabă trebuie stârpite, ca muștele să nu mai găsească nici un loc de adăpost.

Stropirea cireșilor cu zeamă bordeleză încă e bună. Zeama bordeleză se pregătește din 1 kgr. piatră vântată, 200 grame Verde de Paris și lapte de var, făcut din 1 kgr. și jumătate var gras.

Zeama bordeleză se întrebuințează totdeauna în ziua când a fost preparată. Stropitul se face în direcția vântului.

Dacă ar veni ploaie în timpul stropitului, după ce a încetat ploaia, stropitul se începe din nou.

Cu zeamă bordeleză să stropesc cireșii indată ce au căzut florile.

Cireșii îngrijiți în felul acesta vor da roadă multă și bună. Cireșele bune sunt totdeauna căutate și se plătesc cu preț bun.

Ion Popu-Câmpeanu

Tutorele

Cea mai puternică societate pe care Dumnezeu a lăsat-o și ocrotit-o aci pe pământ, este — după biserică — familia. În familie se întruchiează bogăția cea mai sfântă și mai puternică în care stă viitorul unei națiuni. Ea este izvorul nescac al tuturor țărilor, în care este pus destinul zilelor de apoi. De ea depinde generația tinăra care mai târziu va fi chemată să conducă și să gospodărească țara în care s'a născut. Caracterele tari și bine formate, de această familie vor fi date, așa că ea trebuie să vegheze de cu bună vreme la creșterea copiilor cari compun familia, după care biserica și școala iau parte însemnată la formarea acestor tineri, dând fiecare obolul lor, pentru a da țării creștini buni, oameni cinstiți, harnici, cu respect față de mai marii lor și mai presus de toate îi învață să fie buni români.

Familia — tată și mamă — vor căuta a-și crește copiii lor în cea mai deplină înțelegere, cu școala și cu toți cei chemați a da învățtură viitorilor cetățeni.

Pentru aceea legea a prevăzut, ca atunci când un copil rămâne orfan de un părinte sau de amândoi, să se îngrijească cineva de creșterea lui. Atunci când unul din părinți rămâne în viață, cel rămas va fi acela, care se va îngriji de creșterea cea mai bună, de a se îngriji de averea copiilor, de a încasa și folosi acele venituri pe cari le aduce averea lor, în marginele legii.

Această persoană care a îngrijit de toate acestea, legea o numește tutor. Tutor poate fi: atunei căror unul dintre părinți moare, cel rămas în viață este tutor de drept asupra copiilor, iar când amândoi părinții i-au murit, atunci tutor de drept este un bunie, străbunici însă numai bărbat, rămânând că în cazul când copiii nu au nici un neam mai apropiat din partea ambilor părinți atunci tutor să poată fi un neam din partea mamei sau tatălui lor.

Tutorele în cazul acesta va fi obligat a se interesa în desaproape de creșterea copiilor al căror părinte pus de lege este. Cu durere trebuie să constatăm că unii tutori, această sarcină pusă de lege, care este obligatorie, desi neputându-se refuza decât numai în cazul când cineva are 55 ani sau când are 5 copii ai săi, o iau foarte ușor, neinteresându-se de acești orfani.

Pentru aceea tot legea ajută și controlează pe tutor prin un consiliu, care poartă numele de *consiliu de familie*. Acest consiliu de familie veghează și controlează pe tutor în mod neîntrerupt, pentruca copiii, pe cari el îi crește să fie folositori neamului.

Consiliul de familie se compune din cel puțin 5 rude din cele mai apropiate, din care 3 sunt din partea tatălui, și 2 din partea mamei. Indatoririle acestui consiliu sunt, de a controla felul cum gospodărește averea copiilor, și de a da inoiala, când este vorba de a face vinderea averii nemișcătoare a minorului, sau de a lua împrumut și alte.

De la sine înțeles, că numai copii minori, adică cei cari au mai puțin de 21 ani, vor fi puși sub tutorat, căci ceilalți sunt majori, adică trecuți de 21 ani, pe care legea-i socotește dostoynici a-și gospodări averea care le-a rămas dela părinți.

În afară de acești minori, legea se mai îngrijește și de acele persoane cari sunt majori, însă, cari nu sunt cu minte zdravă ca să se conducă singuri în lume și să-și gospodărească singuri averea.

Aceștia sunt nebunii și risipitorii, adică

acei cari cheltuesc averea lor fără de nici o socoteală sau fac alte lucruri nezdravene.

Și pentru aceste persoane majore, legea a numit întocmai ca și pentru minori, o persoană, care să se îngrijească de averea lor și pe care legea o numește curator.

Iată deci că legea se îngrijește de toți cei neputincioși într'un mod foarte frumos, numai și numai pentru a da oameni buni pentru patria noastră.

Deci în modul acesta va trebui să îngrijesc fiecare tutor sau curator de cei minori sau majori pe cari legea i-a încredințat ca să-i ocrotească.

Facându-și fiecare datoria în mod conștiincios, putem fi siguri că cei ocrotiți de ei vor fi mâine buni cetățeni și buni gospodari.

Olimpiu I. Barna

Secetă mare în țară

Au trecut săptămâni de zile, de când așteptăm înzadar un picur de ploaie. În fiecare zi așteptăm cu înfigurare ziua de mâine, dar aceea e ca și cea de azi.

Cerul e senin, ca'n zilele lunii lui cuptor, ca'n timpul secerișului. Pe câmpia Bărăganului și în munți, căldura a ajuns așa de mare, încât în alți ani nici în toiu verii nu era așa cald.

Seceta cea mare, a pus pe gânduri întreagă țara. Căci recolta anului, din cauza secetei, se arată a fi foarte slabă.

Grâul ieșit frumos de sub zăpezile iernii, are lipsă de apă ca să crească, iar cucuruzul de abia răsărit, rămâne piper-nicit, ofilit.

După informațiile sosite la minister, recolta din anul acesta va fi slabă, chiar dacă ar mai veni ploi de aici înainte. Cea mai mare pustiire de pe urma secetei, se vede pe câmpia Dunării. Grânele și sămănăturile de primăvară în această regiune, sunt cu totul pierdute.

Dar nu numai la noi în țară e secetă. Din Ungaria ne vin vești, că întreagă recolta anului e pierdută. Seceta bântue și pe acolo mereu, și un vânt puternic bate în fiecare zi.

Și tocmai acum când în țara noastră recolta e pierdută de secetă, ne vine din Jugo-Slavia altă știre. Acolo recolta e pierdută din cauza inundațiilor prea multe. O ploaie puternică a căzut în săptămâna trecută, inundând câmpiile și stricând recolta.

Tocmai ploaia din țara vecină, a fă-

cut pe cei din țara noastră, la sfârșitul săptămânii trecute, să nădăjduiască ploaie și la noi. Chiar scriau gazetele dela București la sfârșitul săptămânii trecute, că peste 3—4 zile vom avea ploi.

Ploile au venit. Puțin în București și Dobrogea, dar departe de a ploua atât cât trebuia pământului uscat.

Când incheiem gazeta, pe cerul senin nici un fulg de nor nu se arăta.

Fel de fel

Cum să poate cunoaște vaca a fata

O vacă despre care nu să știe când a fost dată la taur, să poate cunoaște dacă este a fata în chipul următor: Se înmoaie în laptele muls dela vacă un paiu și se lasă să cadă o picătură de lapte de pe paiu într'un pahar cu apă limpede. Dacă picătura de lapte se duce la fundul paharului, fără să coloreze apa, e semn că vaca are vițel. Dacă picătura se împărtășie, tulburând apa din pahar, înseamnă că vaca nu este a fata.

Părțile unui grăunte de cucuruz

Un grăunte de cucuruz are 4 părți: 1. Coaja; 2. Colțul; 3. Partea făinoasă; 4. Vârful, cu care grăunțul a fost înfipt în cocean.

Coaja și vârful grăunțului sunt tari și vârtoase și cuprind multe materii hrănitoare. Partea făinoasă e uscată și foarte hrănitoare. Colțul e gras și uleios. Uleiul acesta însă rânzește foarte ușor, mai ales dacă știuleții sunt umezi și nu sunt păstrați destul de bine. Din colțul grăunțelor, americanii scot ulei de cucuruz, foarte bun de mâncat. Din borhotul ce rămâne după scoaterea uleiului, amestecat cu tărțe să fac turtele bune pentru hrana vitelor.

Ouăle roșii

Când se roșesc ouă să nu se sufle în foc, căci fierb prea tare și multe se sparg. Ca să să curățe lesne de coajă, ouăle fierte în apă clocotită, îndată ce se scot din aceasta apă se pun într'un vas cu apă rece și să lasă acolo cel puțin 8 minute. Ca să aibă lustru și să fie tari, ouăle roșii se șterg cu o hârtie unsă de slănină ori cu altă grăsime.

Gheorghe Fărcaș cantor, Arded. Mai aveți de plătit la foaie următoarele sume: 100 Lei pe 1931; 180 pe 1932; 150 pe 1933 și abonamentul pe anul curent.

Ianuș Is. Cionta. Mai aveți de plătit Lei 113 până la 31 Dec. 1934.

Ciorecășel Mihai. Pe anul curent mai aveți de plătit încă Lei 54.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ioan Tarția, Ioan Mărginean, Biserica rom. Arded.

Câte 150 Lei: Orha Nicolae, I. Măxer, Ioan Sabău, Ioan Ilie Rinea, Moise Sârb, Carol Pascha, Of. parohial Zorlențu Mare, Sârb Iacob, Ioan Cialtoș, Ioan Colceriu, Ioan Izvernar, Maier Nicolae.

Alte sume: Ioan Mateuțiu 577; George Moldovan

300; Mihai S. T. Pitoroga 400; Victor Lazar 170; Alex. Moldovan 190; Valer Nistor 200; Anton Fărcaș 40; Frank Silagy 191; Alimpu Avram 171; Gavril Covăsan 300; Cionca Petru 100; Bonta George K. 77; Ioan Mezei 221; Dionisiu Fărcașan 50; Of. Parohial Vetis 330;

Văd. G. Socol 405; Elena Rus 100; Petre I. Suci 40; Cristea Pintilie 80; Andrei Pușcaș 100; Dionisiu Halmaghi 93; P. Bonav. Romila 1200; Emil Ciocărlă 100.

Redactor: IULIU MAIÖR.

Sosirea și plecarea
trenurilor de călători în stațiunea Blaj,
valabili dela 15 Maiu 1934

Trenul		Sosirea		Plecarea		Distanța pe care circulă dela până la
nr.	felul	o	m	o	m	
B. P.	Or. expr.	—	—	0	41	București—Paris
21	Rapid Dacia	2	25	2	27	» — Decebal
323	personal	4	04	5	4	» — Cluj
22	Rapid Dacia	4	27	2	4	Decebal—București
326	personal	5	40	5	45	Teiuș—Sighișoara
41	accelerat	5	41	5	46	București—Sighet. M.
335	personal	—	—	6	15	Blaj—Praid
P. B.	or. expr.	—	—	7	58	Paris—București
336	personal	8	15	—	—	Praid—Blaj
23	accelerat	8	57	2	8	București—Decebal
320	personal	10	27	3	10	Oradea—București
4	Rapid Ard.	11	26	1	11	Episc. Bihor—Bucur.
339	personal	—	—	11	35	Blaj—Praid
319	»	13	22	4	13	București—Oradea
32	accelerat	14	57	3	15	Oradea—București
325	personal	16	12	2	16	Sighișoara—Teiuș
340	»	17	02	—	—	Praid—Blaj
324	»	17	13	5	17	Cluj—București
31	accelerat	17	15	2	17	București—Oradea
337	personal	17	—	17	30	Blaj—Praid
338	»	20	36	—	—	Praid—Blaj
3	Rapid Ardeal	20	53	1	20	Bucur.—Episc. Bihor
321	personal	21	20	3	21	București—Oradea
24	accelerat	21	38	9	21	Decebal—București
322	personal	23	44	25	0	Oradea—București
42	accelerat	23	59	28	0	Oradea—București

Cetiri folositoare

Avem de vânzare colecții din gazeta noastră „Unirea Poporului”, anii 1926—1933, cari cuprind o mulțime de învățături creștinești, economice și plugărești, precum și povestiri frumoase, poezii, piese de teatru pentru popor și alte asemenea.

Colecțiile sunt broșate pe fiecare an în parte.

Prețul unei colecții 100 Lei, trimisă acasă la cetitor, cu poșta plătită de noi.

Se recomandă mai ales pentru bibliotecile populare, școlare și parohiale.

Colecțiile se trimit numai după primirea prefului. Doritorii se vor adresa la

„Unirea Poporului”
în Blaj

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânz, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Cărți de învățatură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului”:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace 10.—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhierii și cărturarii cei mari ai Blajului 8.—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult 8.—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj